

<b>Datum:</b>	<b>24-9-2017 09:30 Kompas</b>
<b>Votum / zegengroet</b>	
<b>Openingslied(eren)</b>	GKB Psalm 87 GKB 122 "Kom uit de hemel tot ons neer"
<b>kinderlied</b>	GKB Gezang 31 "Daar komt een man uit Anatot"
<b>Gebed om opening Gods Woord</b>	
<b>Tekst</b>	Matteus 6 : 10
<b>Lied na de tekst</b>	GKB Gezang 37 : 3 en 4
<b>Preek</b>	
<b>1e schriftlezing (In preek)</b>	Openbaring 21 : 9 - 23
<b>2e schriftlezing (in preek)</b>	Lukas 22 : 39 - 46
<b>Amenlied na de Preek</b>	NLB 912 "Neem mijn leven laat het Heer"
<b>Leefregel: gezongen</b>	GKB Gezang 176b "Wij kiezen voor de vrijheid" vrouwen melodie 1, mannen melodie 2
<b>Inzegening kerkwerkers</b>	
<b>Zingen:</b>	Gemeente zingt GKB Gezang 10 "De Heer zegene U"
<b>Collecten</b>	
<b>Gebed over Preek en Voorbeden</b>	afsluiten met Opw. 436 (zonder onnodige herhalingen)
<b>Slotzang</b>	GKB Gezang 139 : 5 en 6 "Gij zit in heerlijkheid"
<b>Zegen:</b>	

## **Feest van het Koninkrijk**

### **Thema 2: Laat uw Koninkrijk komen en uw wil gedaan worden**

We zijn in deze weken bezig met een serie preken over het thema Feest van het Koninkrijk, en daarbij verdiepen we ons in het Onze Vader.

Wanneer je over het Onze Vader nadenkt, dan ontkom je niet aan de conclusie dat het Koninkrijk van God daarin een doorslaggevende plaats heeft. Vroeg in het gebed bidden we om de komst van Gods koninkrijk, en we sluiten ook weer af met de lofprijzing: Want van u is het koninkrijk.

De andere gebeden, om vergeving of om ons dagelijks brood, zitten als het ware ingebouwd in dat besef. Onze dagelijkse, aardse behoeften, en ook onze grote geestelijke pijnpunt, namelijk dat we steeds weer zondigen, hebben een centrale plaats in het gebed. Maar toch draait het daar niet om. Het gaat niet om ons leven en welzijn, of om ons behoud, maar om Gods koninkrijk dat komt, en Gods wil die volbracht moet worden. In wil vanmorgen die beide gebeden uitwerken. En in beide gebeden ontdekken we dan weer twee manieren van denken.

We beginnen met Gods koninkrijk, dat moet komen.

### **Laat Gods koninkrijk komen**

Bij dit gebed is het natuurlijk van belang wat je je precies voorstelt bij Gods koninkrijk, en bij de komst van dat rijk. En ook, *wanneer* je dat verwacht.

In eerdere preken heb ik al aangegeven dat Jezus over de komst van het koninkrijk van de hemel vaak wat raadselachtig spreekt. Hij zegt vaak dingen als: het koninkrijk *lijkt op, doet denken aan*. Allerlei beelden zijn nodig om de diverse kenmerken van het koninkrijk in beeld te brengen. En uit de optelsom van die gelijkenissen ontstaat dan een rijk en veelzijdig beeld.

Iets vergelijkbaars geldt voor de komst en de plaats van God rijk. Jezus zegt: het koninkrijk is *vlakbij* gekomen. En dat betekent onder meer, dat we een soort voorlichtingsfilm over het Koninkrijk van God te zien krijgen, wanneer we naar Jezus' leven en werk kijken. Een preview.

Maar wanneer Jezus is opgevaren, en zit aan de rechterhand van God, waar is dan dat Koninkrijk gebleven? En wat moeten we ons dan voorstellen bij de *komst* van het Koninkrijk. Het betekent twee dingen. En als gelovige moet je de balans bewaken tussen die beide betekenissen.

De eerste betekenis is deze: Gods koninkrijk is, met de komst van Jezus en met de uitstorting van de Heilige Geest, alvast begonnen op deze wereld. Het is er nu al. En de tweede betekenis is, dat het koninkrijk er komt, wanneer Jezus terugkomt. Dan hoeft het koninkrijk niet meer te *komen*, want dan is het er gewoon, in zijn volle omvang. Maar nu is het er nog niet, het komt straks pas.

In de tijd tussen Jezus' hemelvaart en Jezus' terugkomst, in de tijd dat de Geest van God voluit op deze aarde aanwezig is, maar Jezus niet meer, of nog niet, moeten gelovigen rekening houden met deze dubbele realiteit. In het boekje "Feest van Gods koninkrijk" wordt dat mooi uitgewerkt, in thema 2. En ook in welke problemen je als gelovige kunt komen wanneer te veel overhangt naar een kant.

Sommige gelovigen zetten voluit in op het nu al.

Die verwachten -terecht- veel van de kracht van Gods Geest, ze zien bekering en genezing, ook bij zichzelf. Ze maken gebedsverhoring mee en zijn daar blij om. En ze willen op deze wereld al zoveel mogelijk van Gods rijk voor elkaar krijgen. Voor hen is het moeilijk om geduldig te blijven als het vaak nog zo tegen zit in dit leven. Dat er ook zonde en ziekte is. En verdrukking en afval. En dat God toelaat dat we zijn mooie schepping misbruiken. En dat ze ook zelf zo vaak twijfelen, en God niet de centrale plaats geven in hun leven. Daar hebben ze last van. Ik zou toch veel gelukkiger moeten zijn, nu ik Jezus heb leren kennen, en zijn genade en vergeving?

Andere gelovigen zitten meer in de modus van straks pas.

En daardoor is hun instelling precies omgekeerd, en ervaren ze ook heel andere geestelijke vragen. Die vragen zijn zo ongeveer het spiegelbeeld van degene die ik net heb genoemd. Zij hebben -terecht- hoge verwachtingen van alle mooie dingen die gaan gebeuren wanneer Jezus terug komt. En daar kunnen ze vaak heel geduldig op wachten. En dat het hier op aarde zo matig gaat, dat vinden ze niet zo vreemd. We leven in een gebroken wereld zeggen ze dan, we zijn allemaal zondaars. Hier beneden is het niet, stil maar wacht maar, alles wordt nieuw. We zullen opstaan en met hem meegaan, straks als

Jezus terugkomt. Maar tot die tijd zijn ze nauwelijks in beweging te krijgen. En hier op aarde breken ze de boel eerder af dan dat ze helpen om iets op te bouwen. De aarde zal immers toch door vuur vergaan? Waarom zou je er dan nu moeilijk over doen als hij een paar graden opwarmt?

Wanneer je beide verwachtingen in balans wilt houden is het goed om je te realiseren dat onze toekomst inderdaad op deze aarde ligt. Daar horen we thuis, en dat is onze eindbestemming. Niet wij gaan naar de hemel, God komt naar de aarde. Dat wordt ons bijvoorbeeld duidelijk gemaakt in Openbaring 21. **(Lezen / projecteren)**

Het beeld van de stad die uit de hemel neerdaalt is voor ons niet zo goed te snappen. En het heeft aanleiding gegeven tot verwarring. Ik heb op Internet het volgende plaatje gevonden waarin dit wordt afgebeeld. **(dia)**

Je merkt dat de afbeelding de tekst heel letterlijk opvat, maar ook dat hij een heel moderne manier van denken weerspiegelt. Lengte keer breedte keer hoogte, dat is voor moderne mensen .... een kubus.

En bij iets dat uit de hemel neerdaalt, denken wij al gauw aan ... een enorme hijskraan of een ruimtevaartuig. En dan krijg je zo'n plaatje waarin alle paarden poorten exact op de goede plek zitten en een kubieke stad, die neerdaalt op een ... jawel .. bolvormige aarde. Met als belangrijkste theologisch bezwaar, dat het nieuwe Jeruzalem, als een compleet geheel, *straks pas* op deze aarde wordt neergezet.

Wanneer je in je beeldvorming aansluit bij de tijd en werkelijkheid waarin de Bijbel geschreven werd, dan komt er een heel ander beeld. **(dia)**

In het Midden Oosten werden veel steden gebouwd op de top van een berg. Daar lag het stadshart, de burcht, en daar stond de tempel. En wanneer de stad langzaam maar zeker groeide, dan bouwde men de stad naar beneden uit, op de berghellingen, en zo daalde de stad als het ware af.

Dat beeld helpt ons om zicht te krijgen op de komst van Gods rijk. Het is begonnen op de hoogste top, op de bergtop die hemel en aarde verbindt. In de hemel troont God, daar regeert Jezus en vanaf die plek breidt hij zijn rijk steeds verder uit. Hij herovert een wereld, die soms fel tegenstand biedt, maar zijn Rijk komt. Het breidt zich steeds verder uit totdat het helemaal af is. En dan is inderdaad een tempel niet meer nodig, als woonplaats van God, want God woont bij de mensen. Naar die toekomst zien we uit, en daar bidden we dagelijks om.

### **Laat uw wil gedaan worden**

En dat leidt ook tot de volgende bede: Laat uw wil gedaan worden, op aarde, zoals in de hemel. Die bede ligt precies in het verlengde van het gebed om de komst van Gods rijk. Want God zet ons als mensen in, bij de komst van zijn rijk. In zijn rijk wordt zijn wil volbracht. En, het is zijn wil, dat dat rijk er komt.

Ook het gebed Uw wil geschiede, kan op twee manieren worden begrepen.

Net als in het vorige gebed, is hier een goede balans nodig in je geestelijk leven.

Je kunt heel afwachtend en heel berustend zijn en blijven onder dit gebed.

De mens wikt, maar God beschikt. Of je kunt je met veel zelfverloochening neerleggen bij de moeilijke dingen in je leven. Kennelijk heeft God het zo gewild, en ik leg me daar bij neer.

De andere kant, van ditzelfde gebed, is actief en betrokken. Ik ga op zoek naar wat God wil. En ik zet me er voor in om zijn wil te doen. Heer, wat wilt u dan wij doen zullen? What would Jesus do? Dat wil je weten. En zo maak je ook je eigen keuzes

Als we het goede evenwicht willen bewaren kunnen we inderdaad eens nagaan: hoe heeft Jezus dat gedaan? We gaan daarvoor naar een van de meest aangrijpende verhalen over Jezus. Waar hij tot zijn Vader bidt in de hof van Getsémane, vlak voordat hij wordt gearresteerd en ter dood veroordeeld.

We lezen daarover in Lukas 22 (**Lezen / projecteren**)

Wanneer je dit als christen leest, dan houdt je je adem in.

We krijgen iets te zien, wat nauwelijks geschikt is voor onze ogen.

Een doodsbanige Jezus. Het zweet breekt hen uit, aan alle kanten. En hij vraagt, of de gruwelijke dingen die hem te wachten staan .... misschien aan hem voorbij mogen gaan. En hij zegt er bij "niet wat ik wil ..." Met andere woorden, Jezus laat merken dat hij, vanuit zichzelf, niet alleen tegen het lijden *opzag*, maar het ook niet *wilde*.

Een goudeerlijk verhaal. Jezus heeft als mens niet alleen *gevoelens* gehad, maar ook een menselijke *wil*. En voor mensen geldt: niemand haat zijn eigen vlees, nee hij voedt het en koestert het. Dat goldt kennelijk ook voor Jezus.

En dus bidt ook hij het gebed, dat hij aan zijn leerlingen had geleerd: laat uw wil gedaan worden. Niet wat ik wil, maar Uw wil.

Bij die Goddelijke wil en beslissing heeft Jezus zich neergelegd, en daarvoor heeft hij inderdaad de kracht gekregen. En zo maakte hij zijn wil ondergeschikt aan Gods wil en vernederde zich in de gehoorzaamheid. De volmaakte gehoorzaamheid, die niet alleen doet wat de Vader zegt, maar die wil wat de Vader wil.

Het is die gehoorzaamheid waarom wij vragen als we bidden "laat uw wil gedaan worden op aarde, zoals in de hemel". Vernieuw ons door uw Woord en Geest, zodat we loyaal worden aan uw wil.

En maak ons zo, bruikbare medewerkers bij de komst van uw rijk.

Zodat op deze aarde al iets te zien is, van uw hemelse toekomstplannen.

**Amen**